

Ο Καινούργιος Χρόνος που έρχεται ας μας φέρει καλό κούρδισμα της Ψυχής και του Μυαλού μας.

Εκτός από τους πολλούς τρόπους να μουτζουρώ νουν την καθημερινότητα ανακάλυψαν και μια άλλη τεχνική, αυτή που "μουτζουρώ νει" τα πνευμόνια μας με την βαριά αιθαλομίχλη που σκεπάζει το γαλάζιο του ουρανού στην κατά τα άλλα ενεργειακά πλούσια χώ ρα με αποθέματα καθαρής ενέργειας όπως είναι το φυσικό αέριο;

Και μας συνιστά η περιβαλλοντική πολιτική να προστατεύσουμε το Οικοσύστημα και να πεθάνουμε από το κρύο.

Μόνο αν ξεκουμπισθούν τα παράσιτα, το Οικοσύστημα θα ανακάμψει και εμείς δεν θα αποθάνουμε από το κρύο.

Μπορεί όμως να φύγει η "πολιτική αιθαλομίχλη" που φθισικά ματώ νει τους χρόνους και τους καιρούς μας;

Μόνη της δεν μπορεί να φύγει, σίγουρα όμως θα φύγει μαζί με άλλους... Ενώ το ρολόι της Παγκόσμιας Γεωπολιτικής φαινόταν καλοκουρδισμένο στην περιοχή μετά την διάλυση της Γιουγκοσλαβίας , ξαφνικά του έσπασε ένα ελατήριο εδώ στην γειτονιά.

Ο μεγάλος ασθενής των Βαλκανίων αρρώστησε και μάλιστα αυτή την φορά βαριά.

Κάποιοι αναλυτές διείδαν ότι τις προηγούμενες δύο δεκαετίες η Τουρκία με την ανοχή των ισχυρών της γης ανέλαβε εργολαβικά να προωθήσει το μοντέλο της "Φιλανδοποίησης" υπέρ της και υπέρ του συστήματος σε όλα τα Βαλκάνια.

Και το πέτυχε εν μέρει και το ζήσαμε ιδιαίτερα εμείς οι Έλληνες με την πολιτισμική δήμεν

συνεύρεση των δύο λαών που τα είχε σχεδόν όλα μέχρι και ζεμπεκιές από "κουραμπιέδες". Ζήσαμε την πολιτική αντίληψη της Ευρωπαϊκής προοπτικής της Τουρκίας άνευ οιοδήποτε ανταλλάγματος. Ταυτόχρονα πέσαμε στην παγίδα των διεκδικήσεων της γείτονος χώρας στο Αιγαίο. Και κάναμε τις νομικές διαφορές πολιτικές διπλωματικών περιχωρήσεων. Που μυαλό για το συγκριτικό πλεονέκτημα της επίκλησης του Διεθνούς Δικαίου και των Διεθνών συμβάσεων; Άραγε τα διπλωματικά όπλα όπως ήταν η Σύμβαση της Γενεύης του 1958, η Σύμβαση για το Δίκαιο της θαλάσσης του 1982, η απόφαση του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης του 1969, το νόμιμο δικαίωμά μας για επέκταση των χωρικών μας υδάτων στα 12 ν.μ. βρισκόταν μέσα στην φαρέτρα της εξωτερικής πολιτικής μας;

Έτσι φτάσαμε στην δημιουργία «de facto» γεγονότων.

Αποδέχτηκε η Ελλάδα την Συμφωνία της Μαδρίτης το 1997, την ύπαρξη «ζωτικών συμφερόντων», ενώ στην Συμφωνία του Ελσίνκι το 1999 αναγνωρίζαμε «συνοριακές διαφορές»;

Δώσαμε λοιπόν το δικαίωμα στην Τουρκία και με τις δικές μας υπογραφές "τον αέρα" να μετατρέψει την διαφορά από νομική σε πολιτική γκρίζων διεκδικήσεων, βλ. IMIA;

Ο κομπασμός του κ Ερντογάν στην αίθουσα συνεντεύξεων του Hilton στην μνημειώδη επίσκεψη του στην Αθήνα πριν τρία σχεδόν χρόνια μήπως έκρυβε "μυστικές συμφωνίες" δεσμευτικές σε υψηλό επίπεδο; Μακάρι να μην υπάρχουν...

Αν όμως υπάρχουν τέτοιες συμφωνίες πως θα μπορέσουν να τις διαχειρισθούν οι ημέτεροι τώρα που ο Σουλτάνος από την "πολλή θλίψη" του μπορεί να τις φέρει στο φως της επικαιρότητας και μάλιστα αλλοιωμένες προς το συμφέρον του ώστε να ορθοτομήσει νέες γραμμές στην υφαλοκρηπίδα του Αρχιπελάγους;

"Αποθανέτω η ψυχή μου μετά των αλλοφύλων" θα πει και θα το κάνει.....

Έτσι ο Τούρκος τα τελευταία χρόνια καλόμαθε και το έπαιζε σαν τον Μεγάλο Αστυνόμο στην ευρύτερη περιοχή, αν και το στρατηγικό βάθος του ήταν τόσο ρηχό που δεν μπορούσε ούτε κουνούπι να πνιγεί και η διπλωματία κατήντησε " γεωπολιτική ρουφιανιά" βλ.

μεταγενέστερα Συρία, Αίγυπτο, Λιβύη.

Σήμερα μετά τις εξελίξεις στην γειτονική χώρα της Καθ ημάς Ανατολής τα περιφερειακά εθνικιστικά γραναζάκια των Σκοπίων, της Αλβανίας, του Κοσόβου ξεκουρδίζονται ταχύτατα και πολύ πιθανόν σύντομα να ψάχνουν να βρουν στην παγκόσμια αγορά νέους χορηγούς.

Τους ευχόμαστε καλή τύχη!! γιατί εμάς εδώ και τρία και χρόνια μας ανέλαβαν οι "πιο γαλαντόμοι χορηγοί" της τοκογλυφικής πιάτσας.

Κάποτε γράψαμε αν η τρόικα μπορεί να διαχειριστεί μια κρίση με την Τουρκία;

Σήμερα επαναλαμβάνουμε το ερώτημα μας διαφορετικά, αν οι εταίροι που μας έφεραν και αυτοί την τρόικα από "έξω από δω" μπορούν να διαχειριστούν μια Τουρκία που έχει ξεκουρδιστεί;

Το γεωπολιτικό σκηνικό που στήνεται στα Βαλκάνια, στο Αιγαίο και στην Ανατολική Μεσόγειο είναι πλέον μετέωρο και ασταθές γιατί πολλοί γεωπολιτικοί παίκτες επιθυμούν να αναλάβουν την παλιά εργολαβία της Τουρκίας στην περιοχή και μάλιστα τώρα που το δέλεαρ είναι πλέον εκτός από την γεωστρατηγική αξία του χώρου και ο αμύθητος ενεργειακός πλούτος του.

Οι γνωστοί ισχυροί της γης είναι αυτοί που ξεκούρδισαν προς ίδιον όφελος το γεωπολιτικό ρολόι της Τουρκίας και πλέον ευθυγραμμίζονται "να τελειώνουν" με την Υπεροχή αυτής της χώρας που τους χαλνάει με το νεοθωμανικό μοντέλο ευρύτερους σχεδιασμούς.

Στην πραγματικότητα όμως τι κάνανε τα "τζιμάνια" της νέας εποχής; Βάλανε στο ίδιο θάλαμο της Εντατικής τρεις ασθενείς με διαφορετικές παθήσεις.

Στο πρώτο κρεβάτι έβαλαν την Ελλάδα που πάσχει από "οικονομική ηπατίτιδα" με καχεξία τελικού βαθμού.

Στο δεύτερο κρεβάτι έβαλαν ετοιμοθάνατη την Συρία με ακατάσχετη αιμορραγία.

Και ανάμεσα τους έβαλαν "τον Τζακ τον αντεροβγάλη".

Όταν κάποιον τα τελευταία χρόνια του μπολιάζεις την απληστία με χατίρια, δώρα και φιλοφρονήσεις ενώ γνωρίζεις το μακελλάρικο ιστορικό του και ξαφνικά του τα αποσύρεις όλα, είναι γι αυτόν φυσικό να θυμηθεί "το ένδοξο ματωμένο" παρελθόν για να σηκωθεί από το κρεβάτι της εντατικής και να αρχίσει να "μαχαιρώνει" τους διπλανούς ασθενείς .

Για πείτε μου λοιπόν τώρα ποιος θα φταίει που με τέτοιες ιδέες όχι μόνο ξεκουρδίζουν το γεωπολιτικό ρολόι της περιοχής αλλά ουσιαστικά διαλύουν τα πάντα για να την ξαναμοιράσουν σε νέα ενεργειακά τιμάρια;

Εδώ και πολλά χρόνια "στα άδυτα των αδύτων" στήθηκε μία νέα "σταυροφορία" που οι ιστορικοί του μέλλοντος θα την καταγράψουν ως "ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ σταυροφορία".

Οι ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΟΙ σταυροφόροι ήδη ενεργούν στην περιοχή Ελλάδος- Κύπρου με μοντέρνα όπλα, όμως παραμένουν το ίδιο φονιάδες σαν τους προγόνους τους.

Σήμερα αφού ξεκούρδισαν τις ζωές μας θέλουν να μας τις αφαιρέσουν κιόλας.

Έρχεται η στιγμή και μάλιστα από την αλληλουχία της συγκυρίας των γεγονότων που αυθόρμητα και από την ανάγκη της άμεσης ΕΠΙΒΙΩΣΗΣ ο εν λήθει και τύψει Λαός θα θελήσει να ξανακουρδίσει το ρολόι της ζωής του ΧΕΙΡΟΚΙΝΗΤΑ και δημοκρατικά νόμιμα δίχως να έχει ανάγκη από πολιτικάντηδες ρολογάδες και πορτοφολάδες.

ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ και Καλό Κούρδισμα.

ΔΡ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΡΔΑΚΑΣ